

گفت‌وگوی صبا با عوامل نمایش کودک «مترسک»

نمایش کودک، جشنواره‌ای از رنگ، موسیقی و قصه

قبلیمان بی‌ربط به کاری است که حال شکل جدیدی به خود گرفته و ایشان دوباره کار را بدند و مجدداً با گفتگوهای زیادی که آقای جمال رنجبر زاده، من و آقای نصیری با هم داشتیم دوباره موسیقی‌ها کار شد. یک نکته مهم برای من منطقی بودن همه عناصر این اجرا بود، مخاطب هیچ حرکت و میزانشنی نمی‌بیند که غیر منطقی باشد مثلاً در جایی مترسک دقیقاً وسط صحنه قرار دارد چرا که به عنوان قهرمان مرکز توجه است و در جایی که بی‌رحمانه در مورد او تصمیم می‌گیرند ما به لحاظ منطق قصه او را از وسط صحنه دور می‌کنیم و از این دست اتفاقات در این نمایش بسیار دیده می‌شود بنابراین همه این اتفاقات و زحمات قابل تحسینی که آقای رنجبر زاده به عنوان طراح حرکات کشیده‌اند در کنار استادی مثل فرامرز نصیری محقق شده که برای من بسیار قابل احترامند و موسیقی کار از شروع تا پایان بسیار جذاب است.

آیا «مترسک» پس از تالار هنر به تالارهای دیگر خواهد رفت؟

بله صد در صد. ما در حال رایزنی با سالن‌های دیگر هستیم ضمن اینکه در خواست‌هایی از استان‌های مختلف مانند شیراز، مشهد، تبریز، رشت و... داریم و بر گزار کننده‌های مختلفی به این نمایش پیشنهاد اجرا داده‌اند و فکر می‌کنم یک ایرانگردی با «مترسک» خواهیم داشت.

سخن پایانی

فکر می‌کنم کمتر در حوزه نمایش پیش می‌آید که مخاطبان جلوی درب سالن منتظر بمانند تا از من کارگردان و یا دیگر عوامل نمایش بخاطر احترامی که گروه نمایشی به مخاطب گذاشته تشکر کنند. من کار کشته نمایش کودک نیستم اما فضای کار کودک را بسیار دوست دارم و به نظرم فضای کار کودک بسیار مظلوم است. اگر نگاهی به آثار تلویزیونی یا سینما بیندازیم می‌بینیم کار و خوراک برای کودک واقعاً کم است و من سعی کردم در حوزه نمایش در شأن پدران، مادران و کودکانشان کار در چه یکی را روی صحنه بیاورم و در نهایت این مخاطب است که در مورد خوبی و بدی و زشتی و زیبایی

در این روزهای سرد اسفند و هیاهوی پایان سال شاید بهترین سرگرمی برای کودکان تماشای یک نمایش مهیج باشد که آنها را با مفاهیمی مثل دوستی، مسئولیت‌پذیری و بخشش آشنا می‌کند. نمایش «مترسک» به کارگردانی و تهیه‌کنندگی مجید بذریاچ که پر فروش‌ترین نمایش هفته دوم اسفند ماه نیز بوده این روزها روی صحنه تالار هنر است و مخاطبان را به دیدن این اثر فرامی‌خواند. در ادامه‌گپ و گفت‌وگو با عوامل این نمایش را می‌خوانید.

مریم عطیمی
گفت‌وگو

مجید بذریاچ، تهیه‌کننده و کارگردان:

در این نمایش برای چهار نسل قصه می‌گویم

کار روی این متن چه روندی داشت؟

در ابتدای امر من و نویسنده اثر خانم صفری این متن را کامل کردیم و شاید بیش از ۵ بار متن بازنویسی شد. به هر حال در عین پایبندی به اصول متن برای اجرا نیاز به تغییراتی هم وجود دارد از طرفی کارگردان باید متن را از آن خود کند و به نوعی متن بازتابی از جهان بینی کارگردان باشد بنابراین در همین راستا و آنچه که شکل نمایشی کار ایجاد می‌کرد تغییراتی انجام شد. من در این نمایش برای چهار نسل قصه می‌گویم یکی راوی قصه یعنی دختر بچه ۶ ساله‌ای که نماینده نسل خودش است، نسل و گروه دوم زنبورها، درخت و گل‌ها که بخش دیگری از قصه را پیش می‌برند و بعد از آن ملکه و مترسک و چهارم باغبانی که شروع و پایان قصه با اوست و به نسل پدران و مادران اشاره دارد و خوشبختانه باز خوردها آنقدر خوب بوده که به نظرم نشان از درست اجرا شدن کار است.

در مورد انتخاب بازیگران کار بگوئید.

من برای انتخاب بخشی از بازیگرهای کار سری به آموزشگاه‌های مختلف بازیگری زدم به غیر از بازیگر نقش باغبان یعنی آقای جمال رنجبر زاده که بازیگر تئاتر و نویسنده هستند اما راوی داستان او امیرزاده را پیش از این و زمانی که مجری طرح سربال جبران بودم می‌شناختم، آن موقع سه سالش بود دوست داشتیم که او این نقش را بازی کند. آقای حسین جعفر آبادی نیز از بازیگرانی است که دوره‌ای در ایتالیا و کار بدن و نمایش انجام می‌دادند. مدتی که ایشان به ایران آمده بودند از طریق یکی از دوستان به این پروژه معرفی شدند و بعد از چند اتود و صحبت‌هایی که در مورد کاراکتر داشتیم و توانایی‌هایی که ایشان در مورد بدن دارند نقش کلاغ سیاه را بر عهده گرفتند و به نظرم موفق عمل کردند.

در زمینه طراحی صحنه و کارگردانی که روی آن انجام شد بگوئید.

من پیش از این تهیه‌کننده یک نمایش کودک بودم که تلفیقی از عروسک و رتال بود و در سالنی که این اثر به اجرا می‌رفت دکوری مربوط به اجرای دیگری توجهم را جلب کرد و متوجه شدم که خانم سپیده زینعلی طراح دکور آن کار هستند. دکور باید برای من کاربرد داشته باشد و اینکه صرفاً یک دکور هیجان‌انگیز و جذاب باشد کافی نیست. همیشه اعتقادم بر این بوده که بالاترین بودن صحنه، لباس، دکور، گریم، کارگردانی و... است که یک کار را می‌سازد بر همین اساس در این عرصه از خانم زینعلی درخواست کردیم و پس از گفت‌وگوهای مفصل با هم به یک جمع‌بندی رسیدیم. ایشان اتودهایی اجرا کردند و به حدی همراه بوده و هستند که هنوز هم سر برخی از اجراها حضور پیدا می‌کنند و اگر نیاز به تغییر باشد و یا پیشنهادی داشته باشند همچنان مشارکت می‌کنند.

بخش طراحی حرکات کار به چه صورت انجام شد؟

ما برای یک مدت طولانی و تقریباً هفته‌ای ۲۵ ساعت این کار را تمرین کردیم، اتودهای مختلفی زدیم و تا لحظه آخر روی حرکات روتوش می‌کردیم. خوشبختانه در کنارم رفیق بسیار خوبی دارم که همیشه قوت قلب من بوده و می‌خواهم از ایشان یاد کنم، آقای فرامرز نصیری آهنگساز درجه یکی که جوابز بسیاری دریافت کرده در این کار کنار من بود. ایشان یک بار آهنگ‌های کار را ساخت و ما بر اساس آن آهنگ‌ها تمرینات را پیگیری کردیم اما به خاطر اینکه بازیگران نقش‌های مختلف تغییر کردند دوباره همه چیز را تغییر دادیم، بازیگرهای جدید آمدند و میزانشنی‌ها تغییر کرد و بعد از این تغییرها دوباره از فرامرز نصیری خواستیم که بیاید و دیدیم که آهنگ‌های

